

lovs § 58 er konfirmation af bestemmelser om båndlæggelse af tvangsarv bortfaldet, men adgangen til ved testamente at båndlægge arv er bevaret med den modifikation, at skifteretten kan tilsidesætte en bestemmelse om båndlæggelse af tvangsarv, når arvingen godtgår, at han på forsvarlig måde er i stand til at råde over arven på egen hånd (§§ 59 og 60). Loven fastslår desuden i § 62 virkningerne af båndlæggelse, og i § 63 justitsministeriets hjemmel til at tillade frigivelse af båndlagt kapital og giver som noget nyt i § 62 en mulighed for at søge fyldestgørelse for visse erstatningskrav i båndlagt arvekapital. Første stykke i nærværende forslag svarer til den danske lovs § 65; andet stykke svarer til den gældende grønlandske lovs § 20 med de ændringer, der følger af den danske lovs § 58, stk. 1 og § 59. Efter forslaget skal begæring om tilsidesættelse af bestemmelsen om båndlæggelse dog fremsættes over for landsdommeren, ikke over for skifteretten. Tredje stykke er enslydende med den danske lovs § 63 og fjerde stykke med § 62, stk. 4; af disse regler fremgår forudsætningsvis de hovedregler om retsvirkningen, der i den danske lov er formuleret i § 62, stk. 1 og 2, og som stemmer med tidligere gældende dansk ret. Grønlands landsråd har foreslået, at hjemlen til tilladelse af frigivelse af båndlagt arv i medfør af stk. 3 tillægges ministeren for Grønland, men af hensyn til det ønskelige i ensartede afgørelser om disse spørgsmål inden for riget bør kompetencen ligge hos justitsministeren. Ifølge § 62, stk. 3, er båndlagt arv særeje, medmindre andet er bestemt. Denne regel er i en skikkelig, der er lidt ændret på grund af formuleringens forskellighed, medtaget i forslagens § 20, stk. 5. De øvrige regler om båndlæggelse er det ikke anset for fornødent at medtage i den grønlandske lov.

Til §§ 21-22.

Bestemmelserne er enslydende med den danske lovs §§ 30 og 31. De stemmer fuldstændigt overens med den grønlandske lovs § 21, stk. 1, og § 22, bortset fra en formulæringsændring til § 21, der er så ubetydelig, at den antagelig ikke nødvendiggør nogen ændring i den grønlandsksprogede tekst. Andet stykke i den grønlandske lovs § 21 er udgået som følge af ændringerne i reglen om tidspunktet for arvefaldet efter først afdøde ved hensidder i uskiftet bo. De nærmere regler om beregningen af arveforskud og om afkortningen, når forskuddet er ydet af ægtefæller, som indeholdes i den danske lovs §§ 32-35, er af forenklingss Grunde udeladt; de må antages at ville blive lagt til grund også uden udtrykkeligt at være udtalt.

Til § 23.

Forslagets § 23 om forstrækninger er enslydende med samme paragraf i den gældende grønlandske lov. Der findes ingen tilsvarende bestemmelse i den danske arvelov, idet man har ment, at den funktion, som de eksisterende regler om forstrækning har, nutildags er overtaget af aftaler mellem arveladeren og den begunstigede arving. I det grønlandske samfund, hvor der formentlig er en mindre tilbøjelighed til at ordne sig ved aftaler, og hvor advokatbistand ikke er til rådighed, må behovet for adgang til ved en ensidig formløs optegnelse at træffe bestemmelse om, at en ydet forstrækning skal betragtes som arveforskud, formodes at være så stærk, at man har ment det rigtigt, at reglen herom bevares.

Til § 24.

Bestemmelsen er enslydende med den danske lovs § 70 og svarer, bortset fra en mindre ændring i ordlyden, til den grønlandske lovs § 24. Den nødvendiggør antagelig ikke nogen ændring i den grønlandsksprogede lovtæst.

Til § 25.

Bestemmelsens første punkt er enslydende med den danske lovs § 71, stk. 1 og svarer i indhold så nært til den gældende grønlandske lovs § 25, første punktum, at ændringen antagelig ikke nødvendiggør nogen ændring i den grønlandsksprogede lovtæst. Andet punktum er enslydende med den grønlandske lovs § 25, andet punktum. Den svarer med den forskel, der følger af den afvigende administrative organisation, til den danske lovs § 71, stk. 2 i sammentrængt form.

Skiftebestemmelserne i den gældende grønlandske lov bør i det hele bevares og bør kun underkastes de ændringer, der er påkrævede for at bevare den overensstemmelse med danske skifteregler, der allerede var opnået ved den grønlandske lov.

Til §§ 26-31.

Bestemmelserne, som er særlige for Grønland, er uændrede.

Til § 32.

Den gældende § 32 foreslås flyttet til § 33 som stk. 1. og erstattes af en regel om forlodsret, som svarer til den danske lovs §§ 27-29. Den til § 29, stk. 2 svarende bestemmelse er i en formulering, der nævner den tilsvarende bestemmelse i lov for Grønland nr. 197 af 16. juni 1962 om børns retsstilling, medtaget som stk. 3. På grund af reglens placering umiddelbart forud for bestemmelserne om ægtefællernes særlige rettigheder på skiftet, har man fundet det påkrævet udtrykkeligt i stk. 2 at